

Donald Trump při **projevu na letišti Columbia Regional Airport** ve státě Missouri.

Autor: Ricardo Duchesne

Následuje text přednášky profesora Duchesneho na *The University of New Brunswick* z 16. března 2017.

Co je to globalismus?

Globalismus je vládnoucí ideologií naší doby, která sjednocuje levice s pravicí. Neměli bychom jej však zaměňovat s globalizací, což je omyl aktivně podporovaný globalisty. Globalizace však ve skutečnosti označuje faktický popis zrychlující se interakce zemí od objevení Nového světa, vzniku mezinárodních trhů, přepravy, cestování a komunikačních sítí v období od 16. do 19. století. Globalismus oproti tomu je ideologií ztělesňující politický ideál našich současných elit – a to na levice i na pravici.

Ideologie globalismu obhajuje otevřené hranice, masovou imigraci a likvidaci (západních) národních identit. Pod pláštěm diverzity horuje za zničení „domorodých“ evropských kultur a vytvoření generické kultury postavené na konzumerismu a všeobecných lidských právech. Globalizace není ideologií, ale faktickým stavem věcí v oblasti komunikace a obchodu v moderní éře.

Jak levicový, tak pravicový (korporátní) establishment tvoří globalisté a obě skupiny také globalismus vydávají za nevyhnutelný fakt a nedílnou součást rozvoje obchodu a komunikace. Jak ale ukazuje **Robert Locke**, globalismus je vědomou politickou volbou, o nic nevyhnutelnější než nastolení feminismu, transsexualismu nebo třeba komunismu. Neodvratná pak není ani masová imigrace, již by bylo možné zastavit klidně zítra. Evropskou unii, která usilovně nahlodává politickou nezávislost evropských zemí, je možné zrušit, což by neznamenal konec globalizace o nic víc, než rozhodnutí Japonska nepřipustit zpestření svého etnického složení skrze masovou imigraci omezilo jeho schopnost stát se globální hospodářskou velmocí.

Nacionalismus a globalizace mohou existovat vedle sebe, stejně jako tomu bylo v minulosti. Totéž se však nedá říci o nacionalismu a globalismu. Levo-pravý establishment chce globalismus. **Trump** je k němu kritický a na prvním místě mu jde o Ameriku a Američany. Je ovšem pořád jen občanským nacionalistou, tedy zastáncem měkčí verze nacionalismu, než bych si osobně představoval a zatím se vůbec nevymezil proti legální migraci.

Studentům se dnes ve školách snaží vštípit, že **globalismus** je totožný s globalizací a jde tedy o nevyhnutelný vývoj zapříčiněný naším věkem intenzivní komunikace, cestování a globálních investic. Tvrdí se jim, že „ohromné množství lidí překračuje hranice, a tak se etnická skladba v podstatě všech zemí stává rozmanitější“. Případně pak že „všechny společnosti jsou stále multikulturnější a prostupnější“. Takto mluví Will Kymlicka a Charles Taylor, přední teoretici kanadského multikulturalismu. Naprosto záměrně Kanada klamou, aby tak snáze přijali zaplavení své země imigranty jako nevyhnutelný plod globalizace.

Pravda je však jiná: „jen miniaturní podíl světové populace je mobilní napříč hranicemi států“. Asi 96% lidí na světě dnes žije v zemi, kde se narodili. Více než 98% lidí v méně rozvinutých zemích se narodilo v zemi, kde se zdržují. Imigranti v uplynulých 20 letech tvořili jen 1,4-1,6% obyvatelstva Asie, přestože se míra porodnosti v Japonsku, Singapuru, Jižní Koreji a dalších asijských zemích pohybuje hluboko pod hranicí nahrazení populace. Tyto asijské země sice jsou silně globalizované, globalismus však odmítají.

Globalisté nenávidí evropské národní kulturní identity. V posledních desetiletích vedli levicovní globalisté četná neúnavná tažení s cílem odstříhnout Evropany od jejich národních a kulturních tradic. Tyto útoky na sebe braly rozličné podoby: historický revizionismus, nepravdivá tvrzení v duchu „všichni jsme imigranti“, propagace viny za „akty genocidy“ údajně spáchané našimi předky, nový výklad evropských národních identit ve striktně občanském duchu a ztotožnění všech forem kulturního nacionalismu s nacismem.

Korporátní globalisté pak raději vyrábějí zboží s generickou identitou, a tím pádem vhodné pro spotřebitele po celém světě. Upřednostňují specifické trhy bez jasných národních hranic, výrobu různých součástí na různých místech i začlenění smíšených stylů v hudbě, odívání nebo nábytku. Kulturně zakořenění lidé jsou méně vhodnými spotřebiteli tohoto genericky-hybridního zboží. Korporace nestojí o výrobce ani spotřebitele, kteří mají vyvinutý smysl pro národní identitu, záleží jim na „národním“ hospodářství, práci v jejich zemi a kteří nenávidí korporace přesunující se z místa na místo bez ohledu na dopad těchto přesunů na místní

společenství. Zakořenění lidé totiž rádi chrání svou kulturu i hospodářství, což jde proti mentalitě globalistických západních korporací. Ty chtějí, aby se z kultur staly zaměnitelné součástky globálního trhu, typické pouze svou oddaností kosmopolitním a postmoderním hodnotám.

Autentické tradice by rády nahradily homogenizovanou popkulturou. Korporace milují způsob, jakým levicová křížová tažení přikrášlují tuto konzumní kulturu humanitářskými slogany o právech transsexuálů, „diskriminovaných menšinách“ a „trpících uprchlících“.

Sblížení levice s pravíci

I přes svůj odlišný důraz na různé stránky globalismu dospěly levice s pravíci do stavu vzájemného přátelského posílení. Hlavním zájmem pravice je prosazování politiky usnadňující expanzi globálního kapitalismu, deregulaci a co největší pohyblivost kapitálu a informací za nízkou cenu přes hranice, stejně jako usnadnění migrace pracovní síly. Narativ globalistické levice je pak o něco složitější a nese se v následujícím duchu: lidé patří ke stejnému druhu; jejich vzájemné rasové odlišnosti jsou povrchové a bezvýznamné; na kultury se nemá nahlížet „esencialistickou“ optikou, ale jako na neustále se vyvíjející se výtvoř.

Emancipace znamená umožnit jednotlivcům vyjádřit se bez ohledu na možná omezení plynoucí z kulturní, národní či sexuální identity. Takto „osvobození“ od identit „vykonstruovaných“ „bělochy-muži“ a se vznikem „komplexnějších“ nových genderových a rasových identit se lidé konečně naučí stát se světoobčany, příslušníky „mezinárodního společenství“ prostého hierarchií i nadvlády. Tito noví lidé budou morálně citlivější k utrpení „ostatních“, bezprostřední ve své reakci na porušování práv libovolné a každé osoby na celém světě a ochotně přispěchají na pomoc lidem ohroženým hladomorem v Africe, následky cunami v Asii, povodněmi či zemětřeseními – zatímco budou nedílně oslavovat transsexualitu a pansexualitu ve stavu permanentního orgiastického štěstí.

Levice s pravíci ve skutečnosti dospěly k novému konsenzu na domnělé ekonomické prospěšnosti masové imigrace. Nejběžnější proimigrační argument dnes tedy spojuje levicové a pravicové ekonomické teze: následkem dramatického stárnutí obyvatelstva v západních zemích kvůli přetrvávající nízké míře porodnosti v průběhu následujících desetiletí dojde k umenšení pracovní síly s tím, jak současně z produktivního věku vyjde stárnoucí generace baby-boomerů. Společným působením těchto činitelů se pak údajně má zastavit ekonomický růst a znemožnit financování socialistických programů.

Zmenšující se populace podle obou stran vyvolá „obří“ krizi, jež bez nápravných opatření masové imigrace povede k rozsáhlým nedostatkům zaměstnanců, nižšímu výběru daní, snižování míry sociálního zabezpečení i spotřeby. Teprve s Brexitem, zvolením Donalda Trumpa a vytrvalým vzestupem evropských stran, jejichž programy oscilují mezi (a často se od nich vzdalují) tradičními levicovými a pravicovými pozicemi, se tento souběh ukázal v plné nahotě. Jak nám nedávno oznámila i mainstreamová **média**: „Zapomeňte na levicové a pravicové postoje – nová politická zlomová linie vede mezi nacionalisty a globalisty.“ Před zmíněnými událostmi o tomto sblížení neměl akademický svět sebemenší potuchy.

Co je to nacionalismus?

Falešné zpravodajství o nacionalistických subjektech mluví jako o „krajně pravicových extremistických stranách“ a o příznivcích těchto stran, Trumpa či Brexitu pak jako o rasisticky a xenofobně smýšlejících lidech, neschopných vypořádat se se změnou a sofistikovaným kosmopolitismem médií a akademiků. Zobrazují dělnické vrstvy jako provinciální maloměšťáky, kteří se staví proti změně a otevřenosti. Případně, po Trumpově zvolení, když chtějí získat část hlasů dělnické třídy, o nich hovoří jako o obětech, kterým je třeba pomoci navýšením sociálních výdajů a vytvářením z veřejných peněz dotovaných pracovních míst – zatímco ale současně hájí i masovou imigraci.

Při pohledu na třídní původ a hlavní morální témata obou stran – globalistů a nacionalistů – zjistíme, že mezi prvně jmenovanou skupinou převládají bohatí běloši z velkých a univerzitních měst, kteří mají prospěch z laciné pracovní síly migrantů, restaurací s etnickým jídlem a mezinárodních studentů. Tato elita má nanejvýš slabý vztah či pouto k jakémukoliv místu či národu a necítí ani věrnost ke kultuře sahající nad rámec konzumerismu a snadných, jejich statusu prospívajících „humanitárních“ kauz. Označují se za otevřenější a tolerantnější, nejsou však ochotni tolerovat nikoho, kdy by zpochybnil jejich ideje nebo nějakým způsobem projevil evropskou identitu.

Nacionalisté oproti nim mají o kus širší morální „záběh“. Cítí a ctí pouto ke své zemi i dědictví a občané by podle nich měli projevovat loajalitu ke svým zemím. Tito Západané si sice cení svobody projevu a individuality, ale současně i loajality k vlastní členské skupině, tradic či otevřené debaty. Jejich morální svět je sofistikovanější a obsahuje více pomyslných os, než je tomu u globalistů.

Falešné zpravodajství (*Fake news*)

Mnozí nad Trumpovými výpady proti „fake news“ možná mávnou rukou, toto označení však velmi dobře odráží rostoucí pocit části Západanů, že o nejzásadnější otázce naší doby, tedy masové imigraci, se jim z médií dostává především lží. Celá argumentace o jejich údajných „kladech“ i tvrzení, že „všichni jsme imigranti“, se opírají o fiktivní dějiny, fakta i události.

Jeden z mnoha příkladů mediálního klamu coby součásti vytrvalé kampaně s cílem vnutit Britům přesvědčení, že jsou právě tak imigranty, jako miliony Afričanů a muslimů, kteří dnes proudí do Evropy: Prohané *New York Times* (9. března 2017) oznámily, že „**Británie je zemí imigrantů**“. Tento článek Rachel Shabiové klamavě staví na roveň imigrační toky Vikingů, Římanů, Normanů a francouzských hugenotů v 17. století s dnešní imigrací. Neustále narůstající suma vědeckých důkazů ale v posledních letech ukazuje pravý opak. Studie vydaná v magazínu *Nature* „**The Fine-scale Genetic Structure of the British Population**“ (Podrobná genetická struktura britského obyvatelstva) (2015) prokázala jen velice nepatrné genetické odlišnosti u původního obyvatelstva Británie. Teprve ve 20. století se migrační příliv výrazněji navýšil:

V první polovině 20. století se podíl v cizině narozeného obyvatelstva zvyšoval, nikdy ale nepřekročil 5%. Na počátku 90. let už byl však podstatně vyšší než 5% a roku 2011 se pohyboval kolem 13%. Dnes pravděpodobně překročil 15%. Stávající míra imigrace do Británie je tedy historicky bezprecedentní.

Genetický otisk Normanů i hugenotů na britsko-keltském obyvatelstvu byl navíc velice zanedbatelný:

Odhady podílu normanské populace po zaboru z roku 1066 se pohybují od 1% do 5%. Mezi rokem 1066 a počátkem 20. století je velice nepravděpodobné, že by podíl v cizině narozeného obyvatelstva překročil 2%. Například francouzští hugenoti nejspíš nikdy netvořili více než jedno procento populace.

V jiném článku, kde autoři tato nová zjištění shrnují, se dovídáme, že víceméně okrajový byl pro britské geny i příspěvek Římanů a Vikingů:

Římané, Vikingové i Normané sice Britům stovky let vládli nebo na ně útočili, na jejich DNA však zanechali jen stěží patrné stopy, odhalila první důkladná studie genetického kódu britského národa. Podle tohoto rozboru představovali jedinou invazní sílu, která zásadněji proměnila genetické složení země, Anglosasové (kteří přišli na Britské ostrovy mezi lety 400-500 n. l.), když většina bílých Britů vděčí za skoro 30% své DNA předkům současných Němců.

My, kterým záleží na pravdě, původním obyvatelstvu Evropy a lidech, kteří vytvořili Spojené státy, Austrálii, Nový Zéland a Kanadu, tak vítáme zvolení Trumpa - Božského imperátora.

Text přednášky prof. Richarda Duchesneho **Trump and the Globalist Convergence of the Left and Right Against Nationalism** vyšel na stránkách Council of European Canadians 20. března 2017.